

A Definition of Three-Participant Event from a New Perspective

Suthatip Mueanjai

M.A. (linguistics),

Department of Linguistics,

Faculty of Arts, Chulalongkorn University

E-mail: suthatip.a@gmail.com

213

Abstract

The objective of the study is to propose a definition of three-participant event from a new perspective which is more inclusive and elaborate in terms of semantic and syntactic properties than those in the previous works. The study was carried out by analyzing the 4 previous studies: Margetts 2002; 2007, Margetts and Austin 2007, and Enfield 2007. The definition of three-participant event proposed in this paper is that the event with three cognitively salient participants. “The valency necessity” and “the communicative purpose” (Faulhaber, 2011) are the cognitive saliency properties of the participants. The 3 participants are semantically required by the event in order that the conceptualization of the three-participant event is fulfilled. The 3 participants are also pragmatically required unless the communicative goal is failed.

ปีที่ 20
ฉบับที่ 3
ก.ค.
-
ก.ย.
2557

These cognitive saliency properties are reflected on the syntactic realization of the participants as core arguments.

Keywords: definition, pragmatics, semantics, syntax, three-participant event

คำนิยามของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม ในมุมมองใหม่*

สุธาทิพย์ เหมือนใจ

อ.ม. (ภาษาศาสตร์),

ภาควิชาภาษาศาสตร์,

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: suthatip.a@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอคำจำกัดความของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในอีกมุมมองหนึ่งที่ครอบคลุมและให้รายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติด้านอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ที่งานวิจัยในอดีตกล่าวถึงไว้ไม่ชัดเจน การศึกษาทำโดยวิเคราะห์งานวิจัยในอดีตจำนวน 4 เรื่องที่ศึกษาเรื่องเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม ได้แก่ งานวิจัยของมาร์เก็ตส์ในปี ค.ศ.2002 และ ค.ศ. 2007 (Margetts 2002, 2007) งานวิจัยของมาร์เก็ตส์และออสตินในปี ค.ศ.2007 (Margetts and Austin, 2007) และงานวิจัยของเอ็นฟิลด์ในปี ค.ศ.2007 (Enfield, 2007) บทความนี้มีคำจำกัดความว่า เหตุการณ์

215

ปีที่ 20
ฉบับที่ 3
ก.ค.
-
ก.ย.
2557

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิตเรื่อง “หน่วยสร้างแสดงเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในภาษาไทย” ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากโครงการปริญญาเอก กาญจนภิเษก (คป.ก.) จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) นอกจากนี้ บทความฉบับนี้ยังได้รับการสนับสนุนส่วนหนึ่งจากโครงการศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการด้านภาษา ภาษาศาสตร์ และวรรณคดี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการในแผนพัฒนาวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจากโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติของสำนักงานอุดมศึกษา (HS1231A) อนึ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กึ่งกาญจนา เทพกาญจนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันมีประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยชิ้นนี้

ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์จำนวน 3 หน่วยที่มีความโดดเด่นทางปริชาน 2 ด้านได้แก่ ด้านอรรถศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องความหมายประจำคำกริยา กล่าวคือ เหตุการณ์ไม่สามารถขาดหน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งได้ เนื่องจากจะมีผลให้เหตุการณ์ขาดความสมบูรณ์ทางความหมาย และด้านวจนปฏิบัติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องความจำเป็นในด้านการสื่อสาร กล่าวคือ หากขาดหน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งไป เหตุการณ์จะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของผู้ใช้ภาษา (Faulhaber, 2011) ความโดดเด่นทางปริชานนี้จะสะท้อนออกมาในลักษณะของการปรากฏรูปเป็นอาร์กิวเมนต์ของหน่วยร่วมเหตุการณ์ คือหน่วยร่วมเหตุการณ์ทั้งสามหน่วยปรากฏเป็นอาร์กิวเมนต์แกนทั้งหมด

คำสำคัญ: คำนิยาม, วจนปฏิบัติศาสตร์, วากยสัมพันธ์, เหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม, อรรถศาสตร์

บทนำ

“เหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม” เป็นประเด็นที่ยังไม่มีการศึกษากันอย่างกว้างขวาง ดังเห็นได้ว่ามีงานวิจัยจำนวนน้อย จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบงานวิจัยเพียง 4 เรื่องได้แก่ มาร์เก็ตส์ (Margetts, 2002, 2007) ซึ่งศึกษาในภาษาซาลิบา (Saliba) และภาษากลุ่มโอเชียนิค (Oceanic languages) มาร์เก็ตส์และออสติน (Margetts and Austin, 2007) ซึ่งทำการศึกษาในเชิงแบบลักษณะภาษา และเอ็นฟิลด์ (Enfield, 2007) ซึ่งศึกษาภาษาลาว งานวิจัยเหล่านี้ต่างมุ่งเน้นศึกษาเพียงว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมแสดงรูปภาพในภาษาต่างๆ อย่างไร แต่ไม่ได้ให้มโนทัศน์ของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมไว้อย่างชัดเจนว่า แท้จริงแล้วเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมเป็นเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติอย่างไร แม้งานวิจัยทั้งสี่เรื่องนี้ให้คำจำกัดความเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมไว้ในทำนองเดียวกัน คือ **เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ (participant)¹ จำนวน 3 หน่วยและหน่วยร่วมเหตุการณ์ทั้ง 3 หน่วยนี้มักจะแสดงรูปภาพเป็นอาร์กิวเมนต์ (argument)² ของภาคแสดงในประโยค** เช่น

(1) John gave Mary a present.

(Margetts and Austin, 2007, 10)

หน่วยร่วมเหตุการณ์จำนวน 3 หน่วยในเหตุการณ์ที่แสดงด้วยประโยคข้างต้นคือ “John” “Mary” และ “a present” หน่วยร่วมเหตุการณ์ทั้งสามหน่วยเหล่านี้ปรากฏรูปเป็นอาร์กิวเมนต์ของคำกริยา “give” ในภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นคำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมแบบหนึ่ง

แต่เมื่อพิจารณาลึกลงไปแล้วจะพบว่าคำจำกัดความดังกล่าวเป็นคำจำกัดความที่มีปัญหาและทำให้ผู้อ่านสับสนได้ เนื่องจากผู้อ่านอาจตีความ

¹ ดูนियามศัพท์หน้า 19

² ดูนियามศัพท์หน้า 20

ได้ว่าหน่วยร่วมเหตุการณ์ 3 หน่วยดังกล่าวนี้หมายถึงหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมาย³ ใดๆ ก็ได้โดยไม่มีข้อจำกัด ดังนั้นไม่ว่าหน่วยร่วมเหตุการณ์ในประโยคจะมีบทบาทเป็นอะไรก็ตาม ประโยคที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ในรูปของอาร์กิวเมนต์ของประโยคที่แสดงเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมอาจถือเป็นประโยคที่แสดง “เหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม” ตามคำจำกัดความดังกล่าวนี้ได้ทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้จึงดูเหมือนว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมที่ว่านี้ครอบคลุมเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมเป็นจำนวนมากจนแทบจะหาขอบเขตและลักษณะร่วมของเหตุการณ์ไม่ได้ จึงอาจกล่าวได้ว่าคำจำกัดความในลักษณะนี้มีลักษณะกว้างเกินไป อย่างไรก็ตาม จากการพิจารณาตัวอย่างประโยคแสดงเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดโดยละเอียด พบว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมไม่ใช่เหตุการณ์ใดๆ ที่มีหน่วยร่วมเหตุการณ์ใดๆ จำนวน 3 หน่วยอย่างที่เราเข้าใจตามคำจำกัดความที่ให้ไว้ แต่เป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมบางประเภทที่หน่วยร่วมเหตุการณ์แต่ละหน่วยมีบทบาททางความหมายเฉพาะตัว และมีลักษณะพิเศษจำนวนหนึ่งเท่านั้น

ด้วยคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัวที่แสดงให้เห็นในตัวอย่างของงานวิจัยที่ผ่านมาเหล่านี้จึงเห็นว่า แท้จริงแล้วผู้วิจัยของงานวิจัยในอดีตมีภาพของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมที่มีหน่วยร่วมเหตุการณ์ ซึ่งมีความพิเศษกลุ่มหนึ่งร่วมกันอยู่ แต่ไม่สามารถให้คำจำกัดความที่สะท้อนถึงความพิเศษหรือเอกลักษณ์ของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมนี้ได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการค้นหาเอกลักษณ์ของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในงานวิจัยในอดีตทั้งหมด โดยวิเคราะห์จากตัวอย่างข้อมูลในงานวิจัยเหล่านั้นเพื่อเสนอคำจำกัดความ

³ บทบาททางความหมายคือ บทบาทที่หน่วยร่วมเหตุการณ์แสดงในเหตุการณ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาว่าจะให้หน่วยร่วมเหตุการณ์มีบทบาททางความหมายใด เช่น หน่วยร่วมเหตุการณ์ที่ปรากฏกับคำกริยา “วิ่ง” ต้องมีบทบาทเป็นผู้กระทำ หน่วยร่วมเหตุการณ์ที่ปรากฏกับคำกริยา “ตี” ต้องมีบทบาทเป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ และหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่ปรากฏกับคำกริยา “ให้” ต้องมีบทบาทเป็นผู้กระทำ ผู้ร่วมแกนกลาง และผู้รับ เป็นต้น บทบาททางความหมายมีตัวอย่าง เช่น ผู้กระทำ (agent) ผู้ถูกกระทำ (patient) ผู้ร่วมแกนกลาง (theme) ผู้รับ (recipient) ผู้รับประโยชน์ (beneficiary) เป้าหมาย (goal) จุดเริ่มต้น (source) และเครื่องมือ (instrument) (Van Valin, 2001, 24)

ที่ครอบคลุมและเฉพาะเจาะจงกว่าเดิม เพื่อให้สอดคล้องกับการรับรู้ของนักวิจัยในอดีตที่ยังไม่สามารถให้คำจำกัดความหน่วยสร้างดังกล่าวได้อย่างชัดเจนเพียงพอได้ งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์งานวิจัยเชิงแบบลักษณะภาษาในอดีตจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ มาร์เก็ตส์ (Margetts, 2002; 2007) มาร์เก็ตส์และออสติน (Margetts and Austin, 2007) และเอ็นฟิลด์ (Enfield, 2007) เพื่อเสนอคำจำกัดความของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจงกว่าคำจำกัดความที่งานวิจัยเหล่านั้นได้เสนอไว้ โดยคำจำกัดความที่เสนอในบทความนี้ครอบคลุมเฉพาะเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมที่ปรากฏในงานวิจัย 4 เรื่องนี้เท่านั้น

คำจำกัดความ “เหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม” ของงานวิจัยในอดีต

งานวิจัยในอดีตทั้ง 4 เรื่อง (Margetts, 2002; 2007, Margetts and Austin, 2007, Enfield, 2007) ที่กล่าวไว้ในตอนต้นได้ให้คำจำกัดความเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมไว้อย่างกว้างๆ ดังนี้

มาร์เก็ตส์ (Margetts, 2002) ได้ให้คำจำกัดไว้ว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมคือ เหตุการณ์ที่เชื่อมโยงกับมโนทัศน์เรื่องอนุพากย์ทวิกรรมและมักจะเป็นเหตุการณ์ที่คาดว่าจะแสดงด้วย อนุพากย์ที่ประกอบด้วยอาร์กิวเมนต์จำนวน 3 หน่วยซึ่งปรากฏกับคำกริยาเดี่ยวหรือคำกริยาหลายคำ เช่น ในหน่วยสร้างกริยาเรียง

“The notion of three-participant events is closely linked to the concept of ditransitive clauses and there tends to be a bias that such events are expected to be expressed by clauses with three syntactic arguments, either of a single verb or of a verb sequence, as in serialization.”

(Margetts, 2002, 613)

มาร์เก็ตส์และออสติน (Margetts and Austin, 2007) ได้ให้คำจำกัดความเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมไว้ว่า **เป็นเหตุการณ์เชิงพลวัตที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีความสำคัญในการสร้างมโนทัศน์ของเหตุการณ์เชิงพลวัตนั้น ๆ จำนวน 3 หน่วย โดยในทางแบบลักษณ์ภาษาพบว่าเหตุการณ์ดังกล่าวมักแสดงรูปด้วยภาคแสดงที่มีอาร์กิวเมนต์ 3 อาร์กิวเมนต์**

“...dynamic states of affairs that crucially involve three entities in their conceptualization. Cross-linguistically such states of affairs are commonly encoded by predicates with three syntactic arguments.”

(Margetts and Austin, 2007, 4)

Vol. 20
No. 3
Jul.
-
Sep.
2014

เอ็นฟิลด์ (Enfield, 2007) ให้คำจำกัดความเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมไว้ว่า**เป็นเหตุการณ์ที่มีภาคแสดงที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่สำคัญจำนวน 3 หน่วย (เช่นในคำว่า ‘ใส่’ ‘แสดง’ ‘ให้’) โดยเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมนี้มักแสดงรูปภาษาเป็นอนุพากย์หรือประโยคเดี่ยว**

“...a range of predicates which specify three core participants (e.g. ‘put’, ‘show’, ‘give’), and will conventionally provide a range of constructional types for the expression of these three participants in a structured single-clause or single-sentence event description.”

(Enfield, 2007, 1)

ส่วนคำจำกัดความของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในงานวิจัยของมาร์เก็ตส์ (Margetts, 2007) เป็นคำจำกัดความที่อ้างอิงมาจากงานวิจัยของมาร์เก็ตส์

และออสติน (Margetts and Austin, 2007) คือ เหตุการณ์เชิงพลวัตซึ่งประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีความสำคัญในการสร้างมโนทัศน์ของเหตุการณ์เชิงพลวัตนั้น ๆ จำนวน 3 หน่วย

“...dynamic states of affairs that crucially involve 3 entities in their conceptualization.”

(Margetts, 2007, 71)

จากงานวิจัยทั้ง 4 เรื่องข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีงานวิจัยที่ทำโดยผู้วิจัยคนเดียวกันคืองานวิจัยของมาร์เก็ตส์ที่ทำในปี ค.ศ. 2002 และ 2007 (Margetts, 2002, 2007) ซึ่งกล่าวได้ว่า แม้จะเป็นผู้วิจัยคนเดียวกัน แต่คำจำกัดความก็ไม่เหมือนกัน งานวิจัยชิ้นแรกของมาร์เก็ตส์ที่ทำในปี ค.ศ. 2002 ถือว่าเป็นงานวิจัยชั้นบุกเบิกเรื่องเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม โดยผลการศึกษาของงานวิจัยชิ้นนี้นำไปสู่งานวิจัยชิ้นอื่นๆ โดยผู้วิจัยคนเดียวกันนี้ทั้งที่ทำคนเดียวและทำร่วมกับปีเตอร์ ออสตินในปี ค.ศ. 2007 (Margetts and Austin, 2007) แม้ว่าจะเป็นงานชิ้นแรกที่ศึกษาเรื่องเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม แต่มโนทัศน์เรื่องเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในงานวิจัยนี้ยังไม่ชัดเจนเพียงพอในการเข้าใจความเป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม เนื่องจากมาร์เก็ตส์ไม่ได้อภิปรายในเชิงลึกว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมมีคุณสมบัติอย่างไรโดยเฉพาะในแง่อรรถศาสตร์ (semantics) ผู้วิจัยกล่าวเพียงว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมเกี่ยวข้องกับมโนทัศน์เรื่องหน่วยสร้างทวิกรรม งานวิจัยชิ้นที่สองของมาร์เก็ตส์ในปี ค.ศ. 2007 ได้ขยายการศึกษาเรื่องเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมจากภาษาซาลิบา (Saliba) ภาษาเดียวไปยังการศึกษาเชิงแบบลักษณะภาษาของภาษากลุ่มโอเชียติกและอภิปรายมโนทัศน์ของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมโดยอ้างอิงมาจากงานของมาร์เก็ตส์และออสติน (Margetts and Austin, 2007) ที่ตีพิมพ์ในปีเดียวกัน คำจำกัดความของทั้งสองงานนี้จึงเหมือนกันทั้งในแง่อรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์

(syntax) กล่าวคือ เป็นเหตุการณ์ที่มีหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่สำคัญในการสร้างมโนทัศน์จำนวน 3 หน่วยและหน่วยร่วมเหตุการณ์ทั้งสามหน่วยนี้แสดงรูปเป็นอาร์กิวเมนต์ของภาคแสดง เมื่อเปรียบเทียบกับคำจำกัดความของมาร์เก็ตส์ (Margetts, 2002) พบว่า งานชิ้นแรกของมาร์เก็ตส์ไม่ได้กล่าวถึงคุณสมบัติด้านอรรถศาสตร์ แต่กลับเน้นคุณสมบัติด้านวากยสัมพันธ์ว่า มีการแสดงรูปเป็นอาร์กิวเมนต์ทั้งในประโยคเดี่ยวและหน่วยสร้างกริยาเรียงส่วนงานชิ้นที่สองของมาร์เก็ตส์ (Margetts, 2007) และงานของมาร์เก็ตส์และออสติน (Margetts and Austin, 2007) ที่แม้จะทำให้คำจำกัดความที่มีคุณสมบัติทั้งด้านอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ แต่เป็นคุณสมบัติแบบกว้างๆ ที่ยังไม่ให้ความกระจ่างชัดแต่อย่างใด ส่วนคำจำกัดความของเอ็นฟีลด์ (Enfield, 2007) ก็เช่นเดียวกับงานชิ้นแรกของมาร์เก็ตส์ที่เน้นเฉพาะคุณสมบัติด้านวากยสัมพันธ์ของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมเท่านั้น

จะเห็นได้ว่า คำจำกัดความทั้งหมดนี้ยังไม่ได้ทำให้เข้าใจความเป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมว่า คือเหตุการณ์อะไรและมีคุณสมบัติอย่างไร แต่ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่า ผู้วิจัยของงานวิจัยในอดีตเหล่านี้ต่างมีมโนทัศน์ของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมอยู่ โดยแสดงผ่านตัวอย่างข้อมูลในงานวิจัยของตนเอง ดังนั้นการจะเข้าใจว่าแท้จริงแล้วเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมมีคุณสมบัติอย่างไร จึงต้องวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้เพื่อสังเคราะห์หาคุณสมบัติของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมเพื่อให้คำจำกัดความที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจได้ ในส่วนต่อไปผู้วิจัยจะกล่าวถึงคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์จากการวิเคราะห์งานวิจัยในอดีตก่อนที่จะเสนอคำจำกัดความในส่วนที่ 4 และบทสรุปในส่วนสุดท้าย

คุณสมบัติทางอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ ของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ในเชิงแบบลักษณะภาษาของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมที่ได้จากการวิเคราะห์

งานวิจัยในอดีต โดยคุณสมบัติเหล่านี้จะนำไปสังเคราะห์คำจำกัดความใหม่ที่เสนอในงานวิจัยนี้

1. คุณสมบัติทางอรรถศาสตร์

จากการวิเคราะห์งานวิจัยในอดีต พบว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมไม่ใช่เหตุการณ์ใดๆ ที่มีหน่วยร่วมเหตุการณ์จำนวน 3 หน่วย แต่เป็นเหตุการณ์ 9 ประเภทที่มีลักษณะเฉพาะดังต่อไปนี้

1.1 เหตุการณ์การถ่ายโอนการครอบครอง/ กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้ผู้ใดผู้หนึ่ง

เหตุการณ์การถ่ายโอนการครอบครอง/ กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้ผู้ใดผู้หนึ่งแสดงเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติทางความหมายประจำเหตุการณ์คือ เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำ ผู้ร่วมแกนกลาง และผู้รับ โดยผู้กระทำเป็นผู้ถ่ายโอนสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งคือผู้ร่วมแกนกลางไปให้ผู้รับ สิ่งที่ถูกถ่ายโอนเคลื่อนที่ทางกายภาพจากผู้กระทำการถ่ายโอนไปสู่ผู้รับซึ่งกลายเป็นผู้ครอบครองสิ่งที่ถูกถ่ายโอนคนใหม่หลังจากผู้กระทำได้กระทำการถ่ายโอนแล้ว คำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ประเภทนี้ เช่น คำกริยาที่มีความหมายว่า ‘GIVE’ ‘PRESENT’ ‘FEED’ ‘DONATE’ ‘SUPPLY’ ‘ALLOCATE’ ‘BEQUEATH’ ‘SELL’ ตัวอย่างในภาษาทิเบต (Tibetan) เช่น

- (2) Kho-s blo=bzang-la deb cig sprad-song
 He-erg Lobsang-loc book a give-prf
 ‘He gave Lobsang a book.’

(DeLancey, 2001 อ้างถึงใน Margetts and Austin, 2007, 18)

จากตัวอย่างประโยคข้างต้น ผู้กระทำ “Kho” เป็นผู้ถ่ายโอน “deb” ไปให้ผู้รับ “blo=bzang” ซึ่งกลายเป็นผู้ครอบครองคนใหม่

1.2 เหตุการณ์การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเคลื่อนที่ไปยังเป้าหมาย

เหตุการณ์การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายแสดงเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติทางความหมายประจำเหตุการณ์ คือ เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำ ผู้ร่วมแกนกลาง และเป้าหมาย โดยผู้กระทำเป็นผู้ทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเคลื่อนที่ทางกายภาพไปสู่เป้าหมาย ซึ่งอาจเป็นผู้ครอบครองสิ่งที่ถูกเคลื่อนที่หรือไม่ก็ได้ คำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ประเภทนี้ ได้แก่ คำกริยาที่มีความหมายว่า 'PLACE' 'SEND' 'MAIL' 'DELIVER' 'HAND' 'PAINT' 'SPRAY' ตัวอย่างที่ (3) ในภาษาซาลิบา (Saliba) แสดงเหตุการณ์ว่าผู้กระทำ "ye" เป็นผู้ทำให้ "leta" เคลื่อนที่ทางกายภาพไปยัง "ma" ซึ่งเป็นเป้าหมาย

- (3) Leta wa ye hetemali-ya-ma
 letter given 3sg send-3sg.obj-towards.sprk
 'He sent me /us the letter.'

(Margetts, 2002, 627)

1.3 เหตุการณ์การสื่อสารไปยังผู้ใดผู้หนึ่ง

เหตุการณ์การสื่อสารไปยังผู้ใดผู้หนึ่งแสดงเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติทางความหมายประจำเหตุการณ์ คือ เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำ ผู้ร่วมแกนกลาง และผู้รับ โดยผู้กระทำเป็นผู้ส่งสารหรือข้อความซึ่งมีบทบาททางความหมายเป็นผู้ร่วมแกนกลางไปให้ผู้รับ สารหรือข้อความถูกทำให้เคลื่อนที่ทางนามธรรมจากผู้กระทำไปสู่ผู้รับ คำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ประเภทนี้ ได้แก่ คำกริยาที่มีความหมายว่า 'TELL' 'SAY' 'TEACH' 'SPEAK' 'INFORM' 'EXPLAIN' 'DESCRIBE' 'SHOW' ตัวอย่างในภาษาอังกฤษเช่น

- (4) Mary told Harry the story

(Margetts and Austin, 2007, 10)

จากตัวอย่างในภาษาอังกฤษข้างต้น ผู้กระทำ “Mary” เป็นผู้ส่งสารซึ่งคือ “the story” ไปให้ผู้รับ “Harry”

1.4 เหตุการณ์การสร้างสรรคสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ผู้ใดผู้หนึ่ง

เหตุการณ์การสร้างสรรคสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ผู้ใดผู้หนึ่งแสดงเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติทางความหมายประจำเหตุการณ์ คือ เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำ ผู้ร่วมแกนกลาง และผู้รับประโยชน์ โดยผู้กระทำทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของผู้รับและถ่ายโอนสิ่งนั้นให้แก่ผู้รับ สิ่งที่ถูกสร้างสรรคขึ้นโดยเป็นผลิตผลที่เกิดจากการกระทำมีบทบาททางความหมายเป็นผู้ร่วมแกนกลาง และผู้รับซึ่งในเหตุการณ์นี้เป็นผู้รับประโยชน์จากการกระทำเสมอแต่อาจมีบทบาททางความหมายเป็นผู้รับผลิตผลจากการกระทำด้วยหรือไม่ก็ได้ คำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ประเภทนี้ ได้แก่ คำกริยาที่มีความหมายว่า ‘MAKE’ ‘DO’ ‘COOK’ ‘BUY’ ดังตัวอย่างในภาษาจาลองเก (Jalonke) ต่อไปนี้

(5) E band-?? ?in-ma nxo b? bui
3PL food-DEF cook-IPFV 1PL.EXCL for DISC

‘They are cooking food for us, woah!’

(Lüpke, 2005, 211 อ้างถึงใน Margetts and Austin, 2007, 19)

ตัวอย่างข้างต้นแสดงเหตุการณ์ว่าผู้กระทำ “E” ได้สร้างสรรค “band” ขึ้นและถ่ายโอนไปให้ “nxo” ซึ่งเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการกระทำและอาจเป็นผู้รับสิ่งที่ถูกสร้างสรรคขึ้น

1.5 เหตุการณ์การขอการครอบครอง/ กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากผู้ใดผู้หนึ่ง

เหตุการณ์การขอการครอบครอง/ กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากผู้ใดผู้หนึ่งแสดงเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติทางความหมายประจำเหตุการณ์ คือ

เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำ ผู้ร่วมแกนกลาง และแหล่งที่มา โดยผู้กระทำเป็นผู้ขอการครอบครองสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งเป็นแหล่งที่มา ผู้ร่วมแกนกลาง ซึ่งเป็นสิ่งที่เคยอยู่ในการครอบครองของบุคคลหนึ่งถูกเปลี่ยนให้อยู่ในการครอบครองของอีกบุคคลหนึ่ง คำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ประเภทนี้ ได้แก่ คำกริยาที่มีความหมายว่า ‘ASK FOR’ ‘ASK’ เช่นตัวอย่างที่ (6) ในภาษาซาลิบาซึ่งแสดงเหตุการณ์ว่าผู้กระทำ “se” เป็นผู้ขอการครอบครอง “moni” จาก “gu” ซึ่งเป็นแหล่งที่มา

- (6) Se kaibwada-moni kali-gu-wai
 3pl ask.for-money toward-1sg.pss-towards
 ‘They ask me for money.’

(Margetts and Austin, 2007, 18)

1.6 เหตุการณ์การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยเครื่องมือ

เหตุการณ์การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยเครื่องมือแสดงเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติทางความหมายประจำเหตุการณ์ คือ เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำ ผู้ถูกกระทำ และเครื่องมือ โดยผู้กระทำใช้เครื่องมือเพื่อทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเปลี่ยนแปลงทางกายภาพอย่างชัดเจนหรือเป็นการสร้างสรรค์ทางศิลปะด้วยการใช้เครื่องมือ และเป็นเหตุการณ์ที่แสดงการกระทำที่ไม่ใช่การกระทำทั่วไปในชีวิตประจำวันอย่างการกิน การเดิน การนั่ง เป็นต้น แต่เป็นการกระทำ เช่น การตัด การฆ่า การวาด(รูป) คำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ประเภทนี้ ได้แก่ คำกริยาที่มีความหมายว่า ‘CUT’ ‘KILL’ ‘BREAK’ ‘DRAW’ ‘SHAVE’ ‘BURY’ เช่น ตัวอย่างที่ (7) ในภาษานิวเอียน (Niuean) ซึ่งแสดงเหตุการณ์ว่าผู้กระทำ “tama” สร้างสรรค์ “fakatino” ซึ่งเป็นงานศิลปะชิ้นโดยใช้เครื่องมือ “malala”

(7) Kua tā fakatino he tama e malala.
PRF draw picture ERG child ABS charcoal

'The child has been drawing pictures with charcoal.'

(Seiter, 1980, 267 อ้างถึงใน Margetts and Austin, 2007, 26)

ผู้ใช้ภาษาอาจคิดว่า “เครื่องมือ” ไม่จำเป็นต้องปรากฏรูปในประโยคเมื่อเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ประเภทอื่นๆ แต่ผู้วิจัยพบว่า “เครื่องมือ” ในเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมที่ศึกษานี้เป็นองค์ประกอบสำคัญของเหตุการณ์ เนื่องจากเป็นหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีความโดดเด่นทางปริชาน ซึ่งสัมพันธ์กับวัจนปฏิบัติ (pragmatics) ที่ผู้พูดต้องการสื่อสารให้ผู้ฟังรู้ว่า เป็นเครื่องมือนี้เท่านั้น ไม่ใช่เครื่องมือโดยทั่วไปหรือเครื่องมืออื่น ความโดดเด่นทางปริชานของ “เครื่องมือ” (ซึ่งผู้วิจัยจะอภิปรายโดยละเอียดในส่วนที่ 4 ในเรื่องของคำจำกัดความ) เกี่ยวข้องกับเรื่องของ การสื่อสารในแง่ที่ว่า ผู้ส่งสารต้องการให้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงแก่ผู้รับสาร

1.7 เหตุการณ์การได้รับการครอบครอง/กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากผู้ใดคนหนึ่ง

เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ที่มีภาพเหตุการณ์ในลักษณะสวนทางกับเหตุการณ์ประเภทแรกซึ่ง คือ การถ่ายโอนการครอบครองโดยบุคคลหนึ่งไปให้อีกบุคคลหนึ่ง โดยเหตุการณ์ประเภทนี้เปลี่ยนมุมมองผู้รับเป็นประธานของประโยคแทน เหตุการณ์นี้มีคุณสมบัติทางความหมายประจำเหตุการณ์ คือ เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมายเป็น ผู้รับ ผู้ร่วมแกนกลาง และแหล่งที่มา โดย ผู้รับเป็นผู้ได้รับการถ่ายโอนการครอบครองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ร่วมแกนกลางจากแหล่งที่มา คำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ประเภทนี้ได้แก่ คำกริยาที่มีความหมายว่า 'GET' 'RECEIVE' 'LEARN' ดังตัวอย่างในภาษาอังกฤษต่อไปนี้

(8) She got a letter from her mother.

(Margetts and Austin, 2007, 10)

จากตัวอย่างข้างต้น “she” เป็นผู้ได้รับการครอบครอง “a letter” ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกถ่ายโอนการครอบครองจาก “her mother” ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของสิ่งที่ได้รับการถ่ายโอน

1.8 เหตุการณ์การทำให้ผู้ใดผู้หนึ่งสูญเสียการครอบครอง/กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เหตุการณ์การทำให้ผู้ใดผู้หนึ่งสูญเสียการครอบครอง/กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งแสดงเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติทางความหมายประจำเหตุการณ์คือ เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำ ผู้ร่วมแกนกลาง และแหล่งที่มา โดยผู้กระทำเป็นผู้ที่ทำให้อีกบุคคลหนึ่งสูญเสียสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ร่วมแกนกลางจากการเอาสิ่งนั้นมาจากแหล่งที่มาซึ่งเป็นทั้งผู้ครอบครองคนเดิมและผู้สูญเสียสิ่งนั้นให้แก่ผู้กระทำในเวลาเดียวกัน คำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ประเภทนี้ ได้แก่ คำกริยาที่มีความหมายว่า ‘STEAL’ ‘ROB’ ‘DEPRIVE’ ‘TAKE OFF’ ดังตัวอย่างที่ (9) ในภาษาจาลองเก (Jalonke) ซึ่งแสดงเหตุการณ์ที่ผู้กระทำเอา “mntur” มาจาก “Mainuma” ซึ่งเป็นแหล่งที่มาและผู้สูญเสียการครอบครอง

(9) E mntur-na muga Mainuma ma
3PL watch-DEF steal Maimuna at

‘They stole a watch from Maimuna.’

(Lüpke, 2005, 202 อ้างถึงใน Margetts and Austin, 2007, 19)

1.9 เหตุการณ์การไม่ยอมให้มีการถ่ายโอนการครอบครอง/กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้ผู้ใดผู้หนึ่ง

เหตุการณ์การไม่ยอมให้มีการถ่ายโอนการครอบครอง/กรรมสิทธิ์ของ

สิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้ผู้ใดผู้หนึ่งแสดงเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติทางความหมาย ประจำเหตุการณ์ คือ เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำ ผู้ร่วมแกนกลาง และผู้รับ โดยผู้กระทำ เป็นผู้ที่ไม่ยอมให้มีการถ่ายโอนสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้บุคคลหนึ่ง ซึ่งจะต้องเป็นผู้รับการถ่ายโอน ผู้ร่วมแกนกลางเป็นสิ่งที่ไม่ได้ถูกถ่ายโอน เนื่องจากผู้กระทำปฏิเสธไม่ยอมให้มีการถ่ายโอนเกิดขึ้น ผู้รับเป็นผู้รับที่ไม่ได้รับการถ่ายโอนการครอบครองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คำกริยาที่แสดงเหตุการณ์ประเภทนี้ ได้แก่ คำกริยาที่มีความหมายว่า ‘REFUSE’ ‘DENY’ ‘OBSTRUCT ACCESS TO’ เช่นตัวอย่างในภาษาอังกฤษต่อไปนี้

- (10) The judge denied the prisoner a fair hearing.
(Margetts and Austin, 2007, 10)

ตัวอย่างที่ (10) แสดงเหตุการณ์ที่ “the judge” ปฏิเสธไม่ยอมให้มีการถ่ายโอนการครอบครองผู้ร่วมแกนกลาง “a fair hearing” ไปให้ “the prisoner” ซึ่งควรจะเป็นผู้รับการถ่ายโอนการครอบครองทำให้ผู้รับไม่ได้รับการถ่ายโอนการครอบครองสิ่งดังกล่าว

จากเหตุการณ์ทั้ง 9 ประเภทข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในงานวิจัยในอดีตมีคุณสมบัติทางความหมายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว แม้งานวิจัยในอดีตทั้ง 4 ชิ้นจะกล่าวเพียงว่า เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่ประกอบไปด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่แสดงรูปภาพเป็นอาร์กิวเมนต์ในประโยคที่แสดงเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมก็ตาม แต่ตัวอย่างประโยคที่ผู้วิจัยแต่ละคนยกมาในงานสะท้อนให้เห็นว่า ผู้วิจัยทุกคนต่างเห็นคุณสมบัติพิเศษบางประการของความเป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในลักษณะเดียวกัน ซึ่งได้แก่ ประเภทของเหตุการณ์และลักษณะเฉพาะทางความหมายของหน่วยร่วมเหตุการณ์ประเภทนี้

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะขอสรุปลักษณะเฉพาะทางความหมายของหน่วยร่วม

เหตุการณ์จากเหตุการณ์ทั้ง 9 ประเภทซึ่งพบว่าหน่วยร่วมเหตุการณ์ในเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมต้องมีบทบาททางความหมาย 8 บทบาทเท่านั้น บทบาททางความหมายที่กล่าวถึงได้แก่

1) ผู้กระทำ หมายถึง ผู้ที่ทำให้เกิดการเคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนถ่ายบางสิ่งบางอย่างจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นได้ทั้ง ผู้ถ่ายโอนสิ่งหนึ่ง ผู้ขอสิ่งหนึ่ง ผู้ทำให้บุคคลหนึ่งสูญเสียสิ่งหนึ่ง ผู้ไม่ยอมให้มีการถ่ายโอน และผู้กระทำสิ่งหนึ่งด้วยเครื่องมือบางอย่าง

2) ผู้ร่วมแกนกลาง หมายถึง ผู้ที่อาจเป็นทั้งสิ่งที่ถูกเคลื่อนย้ายถ่ายโอนทางกายภาพหรือทางนามธรรม

3) ผู้ถูกระทำ หมายถึง สิ่งที่ถูกกระทำด้วยเครื่องมือบางอย่าง

4) ผู้รับ หมายถึง ผู้รับการถ่ายโอนสิ่งหนึ่ง

5) ผู้รับประโยชน์ หมายถึง ผู้ได้รับประโยชน์จากการสร้างสรรค์สิ่งหนึ่ง

6) เป้าหมาย หมายถึง ปลายทางของการเคลื่อนที่ของสิ่งหนึ่ง

7) แหล่งที่มา หมายถึง จุดเริ่มต้นของสิ่งที่ถูกถ่ายโอน

8) เครื่องมือ หมายถึง สิ่งที่ใช้ในการทำให้สิ่งหนึ่งเปลี่ยนแปลงสภาพด้วยคุณสมบัติทางความหมายเฉพาะตัวของหน่วยร่วมเหตุการณ์ เหล่านี้ เหตุการณ์ที่หน่วยร่วมเหตุการณ์ไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวจึงไม่จัดเป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม เช่น

(11) Jack bought cheap goods at Walmart.

(12) Jack watched the movies with his friends.

ตัวอย่างที่ (11) แสดงเหตุการณ์ที่แจ๊คซื้อสินค้าที่ร้านวอลมาร์ท เหตุการณ์นี้ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ 3 หน่วยคือ “Jack” ซึ่งมีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำ “cheap goods” ซึ่งมีบทบาททางความหมายเป็นผู้ถูกระทำ และ “Walmart” ซึ่งมีบทบาททางความหมายเป็นสถานที่ ส่วนตัวอย่างที่ (12) แสดงเหตุการณ์ที่แจ๊คดูหนังกับเพื่อน

เหตุการณ์นี้ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ 3 หน่วยได้แก่ “Jack” ซึ่งมีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำ “the movies” ซึ่งมีบทบาททางความหมายเป็นผู้ถูกกระทำ และ “his friends” ซึ่งมีบทบาททางความหมายเป็นผู้ร่วมกระทำ

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าบทบาททางความหมาย “สถานที่” และ “ผู้ร่วมกระทำ” ไม่ใช่บทบาททางความหมายที่ปรากฏในเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในงานวิจัยในอดีต ดังนั้นแม้ว่าตัวอย่างทั้งสองตัวอย่างข้างต้นจะมีหน่วยร่วมเหตุการณ์จำนวน 3 หน่วยก็ตาม แต่ประโยคดังกล่าวไม่ถูกจัดว่าเป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมตามงานวิจัยในอดีตได้ เนื่องจากคุณสมบัติทางความหมายที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมแตกต่างกับเหตุการณ์ที่มีหน่วยร่วมเหตุการณ์ 3 หน่วยที่ไม่จัดว่าเป็น “เหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม”

2. คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์

คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์ในงานวิจัยนี้คือการปรากฏรูปเป็นอาร์กิวเมนต์ (argument realization) ของหน่วยร่วมเหตุการณ์ ซึ่งเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ ที่หมายถึงการปรากฏรูป (linguistic manifestation) ในลักษณะต่างๆ ของหน่วยร่วมเหตุการณ์ในประโยคที่อ้างถึงเหตุการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจะกล่าวถึงมโนทัศน์ของหน่วยร่วมเหตุการณ์และอาร์กิวเมนต์ในฐานะคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์เพื่อนำไปสู่การอภิปรายคำจำกัดความที่เสนอขึ้นใหม่ในส่วนต่อไป

หน่วยร่วมเหตุการณ์ (participant) เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในระนาบของอรรถศาสตร์เพื่อหมายถึง สิ่ง (entity) ใดๆ ที่มีส่วนร่วมหรือมีบทบาทใดบทบาทหนึ่งในเหตุการณ์ที่อ้างถึงโดยประโยค เหตุการณ์แต่ละประเภทจะต้องการจำนวนหน่วยร่วมเหตุการณ์ขั้นต่ำที่ไม่เท่ากัน เช่น เหตุการณ์การวิ่งต้องการหน่วยร่วมเหตุการณ์อย่างน้อย 1 หน่วย ซึ่งมีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำกริยาวิ่ง เช่น “จุ่มวิ่ง” เหตุการณ์การกินต้องการหน่วยร่วม

เหตุการณ์อย่างน้อย 2 หน่วย ซึ่งมีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำกริยา กิณ และผู้ถูกกระทำ เช่น “จุ่มกินขนมเค้ก” หากเหตุการณ์การกินนี้ขาดหน่วย ร่วมเหตุการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งไป เหตุการณ์การกินจะขาดความสมบูรณ์ ทางความหมาย

อาร์กิวเมนต์ (argument) เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในระนาบของวากยสัมพันธ์ เพื่อหมายถึงหน่วยทางวากยสัมพันธ์ที่อ้างถึงหน่วยร่วมเหตุการณ์ในระนาบ ของอรรถศาสตร์ เนื่องจากคำกริยาถือว่าเป็นหน่วยหลักในการแสดง เหตุการณ์ จำนวนขั้นต่ำของอาร์กิวเมนต์ที่จะต้องปรากฏในประโยคมักจะ ถูกกล่าวถึงว่าถูกกำหนดโดยคำกริยาเช่นเดียวกันกับหน่วยร่วมเหตุการณ์ เช่น ในประโยค “จุ่มกินขนมเค้ก” คำกริยา “กิน” ต้องการอาร์กิวเมนต์ขั้นต่ำ 2 หน่วย ประโยคจึงจะสมบูรณ์

โดยทั่วไปอาร์กิวเมนต์เป็นหน่วยที่มีความจำเป็นต้องปรากฏรูป เนื่องจากทำให้ความหมายของคำกริยาหรือประโยคสมบูรณ์ อาร์กิวเมนต์ จึงอาจเรียกได้ว่าเป็นหน่วยเติมเต็ม (complement) หน่วยหนึ่ง (Van Valin, 2001; 92) ในขณะที่ส่วนขยาย (adjunct) ซึ่งเป็นหน่วยทางวากยสัมพันธ์ อีกประเภทหนึ่ง เป็นหน่วยที่ไม่มีความจำเป็นต้องปรากฏรูป เนื่องจากไม่ ได้เป็นหน่วยที่มีผลต่อความสมบูรณ์ทางความหมายของคำกริยา ส่วนขยาย เป็นหน่วยที่เพิ่มเข้ามาเพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติมซึ่งอาจมีหรือไม่มีก็ได้ เช่น “Christ gave the present to Pat at the party yesterday.” อาร์กิวเมนต์ใน ประโยคข้างต้นได้แก่ “Christ” “the present” และ “Pat” ถ้าละอาร์กิวเมนต์ ใดอาร์กิวเมนต์หนึ่งไป จะทำให้ประโยคนี้นี้ผิดไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษ เนื่องจากทำให้ประโยคนี้ขาดความสมบูรณ์ทางความหมาย เช่น “*Christ gave the present.” หรือ “*Christ gave Pat.” ในขณะที่ส่วนขยายซึ่งคือ “at the party” และ “yesterday” สามารถละออกไปจากประโยคได้โดยไม่มี ผลต่อความถูกต้องไวยากรณ์ของประโยค เนื่องจากเป็นหน่วยที่เพิ่มเข้ามาเพื่อ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเท่านั้น

อาร์กิวเมนต์ในงานวิจัยนี้จะแตกต่างจากอาร์กิวเมนต์ตามที่เราเข้าใจโดยทั่วไปตามแนวคิดของดิกสัน และไอเคนวัลด์ (Dixon and Aikhenvald, 2000; 3) ซึ่งได้จำแนกอาร์กิวเมนต์ออกเป็น 2 ประเภทย่อยตามลักษณะความสัมพันธ์กับคำกริยาหรือภาคแสดง ได้แก่ อาร์กิวเมนต์แกน (core argument) และ อาร์กิวเมนต์ชายขอบ (peripheral argument) โดยจำนวนอาร์กิวเมนต์แกนที่จำเป็นต้องปรากฏในประโยค จะถูกกำหนดโดยชนิดของคำกริยา อาร์กิวเมนต์แกนเป็นหน่วยที่บังคับปรากฏ (obligatory) หรือเป็นหน่วยที่สามารถตีความได้อย่างชัดเจนในบริบท ในกรณีที่ไม่มีการปรากฏหากประโยคขาดอาร์กิวเมนต์แกนหน่วยใดหน่วยหนึ่งไป ประโยคจะไม่ถูกไวยากรณ์หรือไม่สื่อความ

ในทางตรงกันข้าม อาร์กิวเมนต์ชายขอบซึ่งมักจะถูกเรียกว่าส่วนขยาย เป็นหน่วยที่ค่อนข้างเป็นอิสระจากคำกริยา กล่าวคือ อาร์กิวเมนต์ชายขอบมักจะเป็นหน่วยที่ไม่บังคับการปรากฏ (optional) ซึ่งสามารถละรูปได้หรือย้ายที่ในประโยคได้โดยไม่กระทบกับความถูกไวยากรณ์ของประโยค โดยทั่วไปอาร์กิวเมนต์ชายขอบมักจะเป็นหน่วยที่แสดงความหมายในเชิงเวลา (time) สถานที่ (place) เหตุ (cause) วัตถุประสงค์ (purpose) และอื่นๆ เช่น ในประโยคภาษาอังกฤษด้านล่าง อาร์กิวเมนต์แกนจะกำกับด้วยเครื่องหมายวงเล็บเหลี่ยม และอาร์กิวเมนต์ชายขอบจะกำกับด้วยเครื่องหมายวงเล็บ

- (13) ก. (On Monday morning,) (in the garden,) [John] danced
(around the fountain)
- ข. (On Monday morning,) (in the garden,) [the monkey] bit
[John] (on the finger)
- ค. (On Monday morning,) (in the garden,) [John] gave
[Mary] [a book] (for her birthday)

(Dixon and Aikhenvald, 2000, 3)

ในประโยคตัวอย่าง (13ก.) - (13ค.) อาร์กิวเมนต์ขยายขอบซึ่งอยู่ในวงเล็บทั้งหมดสามารถละได้โดยไม่กระทบกับความถูกต้องไวยากรณ์ของประโยค เช่น ประโยค (13ก.) “John danced” ประโยค (13ข.) “The monkey bit John” และประโยค (13ค.) “John gave Mary a book” ในทางตรงกันข้ามหากมีการละอาร์กิวเมนต์แกนหน่วยใดหน่วยหนึ่งไป ประโยคจะไม่สมบูรณ์หรือไม่ถูกไวยากรณ์ทันที เช่น ประโยค (13ข.) “*The monkey bit” ประโยค (13ค.) “*John gave Mary”

การบังคับการปรากฏ (obligatoriness) ของอาร์กิวเมนต์แกนเกิดจากความจำเป็น (necessity) ใน 3 ลักษณะ ได้แก่

ก) ความจำเป็นในแง่ของความหมายประจำคำกริยา (valency necessity) ซึ่งหมายถึง การบังคับการปรากฏของอาร์กิวเมนต์แกนอันเนื่องมาจากความหมายประจำคำกริยาเอง

ข) ความจำเป็นในแง่โครงสร้าง (structural necessity) ซึ่งหมายถึง การบังคับการปรากฏของอาร์กิวเมนต์แกนอันเนื่องมาจากรูปแบบประโยคหรือหน่วยสร้าง และ

ค) ความจำเป็นในแง่การสื่อสาร (communicative necessity) ซึ่งหมายถึง การบังคับปรากฏของอาร์กิวเมนต์แกนเนื่องจากวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร (communicative purpose) ของผู้ใช้ภาษา (Faulhaber, 2011, 9) เช่น

- (14) ก. I admire your courage in saying no.
- ข. I admire what you're doing and I'll help.
- ค. *I admire.
- ง. *Admire your courage in saying no.
- จ. Your courage in saying no was admired (by me).
- ฉ. Admiring someone's courage is helpful.
- ช. Admire the elegance of the villa at Langton.

(Faulhaber, 2011, 10)

ในประโยค (14ก.) และ (14ข.) คำกริยา “admire” ต้องการอาร์กิวเมนต์ แกนชั้นต่ำจำนวน 2 หน่วย ซึ่งตรงกับหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททาง ความหมายเป็นผู้กระทำกริยาชอบ “I” และผู้ได้รับผลกระทบจากกริยาชอบ “your courage in saying no” ในประโยค (14ก.) หรือ “what you’re doing” ในประโยค (14ข.) หากหน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งไม่ปรากฏ รูปเป็นอาร์กิวเมนต์ประโยคดังกล่าวจะไม่ถูกไวยากรณ์หรือไม่สื่อความ ดังในประโยค (14ค.) หรือ (14ง.)

อย่างไรก็ตาม อาร์กิวเมนต์แกนที่อ้างถึงหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มี บทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำสามารถไม่ปรากฏได้ดังในกรณีประโยค (14จ.) (14ฉ.) และ (14ซ.) ทั้งนี้ไม่ใช่เพราะว่า คำกริยา “admire” ไม่ต้องการ การปรากฏรูปของหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่เป็นผู้กระทำ แต่เนื่องจากคุณสมบัติ ทางวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างกรรมวาจก (passive voice construction) ใน (14จ.) หน่วยสร้างแสดงเหตุการณ์ไม่เฉพาะเจาะจง (non-finite construction) ใน (14ฉ.) และหน่วยสร้างแสดงคำสั่ง (imperative construction) ใน (14ซ.) ที่ไม่บังคับการปรากฏรูปของผู้กระทำ

จากความจำเป็นในแง่โครงสร้าง (structural necessity) ที่หน่วยร่วม เหตุการณ์ที่เป็นผู้กระทำไม่จำเป็นต้องปรากฏดังในกรณีประโยค (14จ.) ถึง (14ซ.) ความไม่ถูกไวยากรณ์ (ungrammaticality) ของประโยค (14ง.) อาจ กล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากการไม่สอดคล้องกับหน่วยสร้างบอกเล่าสามัญ (simple declarative construction) ซึ่งจำเป็นต้องมีอาร์กิวเมนต์ในตำแหน่ง ประธานของประโยคปรากฏ

นอกจากนี้ อาร์กิวเมนต์แกนสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อยตาม ลักษณะการแสดงรูป ได้แก่ อาร์กิวเมนต์แกนหลัก (direct core argument) และ อาร์กิวเมนต์แกนการก้อ้อม (oblique core argument) โดยที่ อาร์กิวเมนต์แกนหลัก หมายถึงอาร์กิวเมนต์แกนที่ปรากฏรูปในประโยคโดย ไม่มีคำบ่งชี้ใดๆ ปรากฏ ส่วนอาร์กิวเมนต์แกนการก้อ้อมหมายถึง อาร์กิวเมนต์แกนที่ปรากฏรูปโดยมีคำบ่งชี้การกำกับ เช่น ประโยค

“John gave the present to Mary” ในประโยคนี้ อาร์กิวเมนต์แกน “John” “the present” และ “Mary” มีการแสดงรูปที่แตกต่างกัน กล่าวคือ “John” และ “the present” ปรากฏรูปโดยไม่มีคำบ่งชี้ใดๆ ส่วน “Mary” ปรากฏรูปโดยมีคำบ่งชี้การก ซึ่งเป็นคำบุพบท “to” อาร์กิวเมนต์ “John” และ “the present” จึงจัดเป็นอาร์กิวเมนต์แกนหลัก แต่ “Mary” จัดเป็นอาร์กิวเมนต์แกนการกอ้อม

คำจำกัดความ “เหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม” ที่เสนอในงานวิจัยนี้

จากการวิเคราะห์งานวิจัยในอดีต พบว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมต้องประกอบไปด้วยประเภทเหตุการณ์และหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติทางความหมายเฉพาะตัวดังที่กล่าวมาแล้วในข้อ 3 คุณสมบัติอีกประการหนึ่งที่ทำให้เหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมแตกต่างจากเหตุการณ์ที่มีหน่วยร่วมเหตุการณ์ 3 หน่วยประเภทอื่นๆ คือความแตกต่างในเรื่องความโดดเด่นทางปริชาน (cognitive salience) ของหน่วยร่วมเหตุการณ์

ความโดดเด่นทางปริชาน หมายถึง ความสำคัญขององค์ประกอบทางความหมายที่จำเป็นต่อการสร้างภาพเหตุการณ์ที่สมบูรณ์ในมโนทัศน์ (conceptualization) ของผู้พูด ความโดดเด่นดังกล่าวสะท้อนให้เห็นจากความจำเป็นของรูปภาษาในประโยคโดยปรากฏเป็นอาร์กิวเมนต์แกน ความโดดเด่นเช่นนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านอรรถศาสตร์ในเรื่องความจำเป็นในแง่ของความหมายประจำคำกริยา (valency necessity) ซึ่งหมายถึง การบังคับการปรากฏของอาร์กิวเมนต์แกนอันเนื่องมาจากความหมายประจำคำกริยาเอง (Faulhaber, 2011, 9) กล่าวได้ว่าคำกริยาต้องการหน่วยร่วมเหตุการณ์จำนวน 3 หน่วยเพื่อให้ภาพของเหตุการณ์สมบูรณ์ ความโดดเด่นทาง ปริชานจะแตกต่างกันตามการปรากฏของคำกริยาในแต่ละประเภทเหตุการณ์ โดยจะปรากฏแบบมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างแนบแน่นเป็นเหมือนห่วงโซ่เพื่อให้เกิดใจความที่สมบูรณ์ เช่น ในเหตุการณ์ประเภทการถ่ายโอนการครอบครอง/กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้ผู้ใด

ผู้หนึ่ง หน่วยร่วม-เหตุการณ์ที่เป็นสิ่งที่ถูกถ่ายโอนและได้รับการถ่ายโอนเป็นหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่โดดเด่น กล่าวคือจำเป็นต้องปรากฏอยู่ในเหตุการณ์โดยละไม่ได้ เนื่องจากเป็นหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีปฏิสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน หากละส่วนใดส่วนหนึ่งออกอาจทำให้เกิดใจความที่ไม่สมบูรณ์ เช่น ในเหตุการณ์ “แม่ให้ขนมน้อง” จำเป็นต้องมีผู้ร่วมเหตุการณ์ “ขนม” และ “น้อง” อยู่ในประโยคพร้อมๆ กัน เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่มีภาพการส่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปยังผู้รับ ดังนั้นในประโยค “แม่ให้ขนม” หรือ “แม่ให้น้อง” จึงอาจฟังดูแปลกและเกิดคำถามจากความไม่สมบูรณ์ว่า “ให้ขนมใคร” และ “ให้อะไรกับน้อง” หากไม่มีบริบทแวดล้อมเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจมาก่อน เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อพิจารณากลับไปยังตัวอย่างประโยคที่ (11) “Jack bought cheap goods at Walmart.” และ (12) “Jack watched the movies with his friends.” จะเห็นได้ว่าเหตุการณ์ดังกล่าวไม่จัดว่าเป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม เนื่องจากหน่วยร่วมเหตุการณ์ทั้งสามหน่วยไม่ได้มีหน่วยร่วมเหตุการณ์ใดที่มีความโดดเด่นทางปริชาณที่มีปฏิสัมพันธ์แนบแน่นต่อกัน ในตัวอย่างที่ (11) หน่วยร่วมเหตุการณ์ “Walmart” มีบทบาททางความหมายเป็นสถานที่ ซึ่งสามารถละออกได้โดยไม่ทำให้ความหมายโดยรวมของประโยคเสียไป เนื่องจากสถานที่ไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์ที่แนบแน่นกับการซื้อ หรือในตัวอย่างที่ (12) ผู้ร่วมเหตุการณ์ “his friends” เป็นผู้ร่วมเหตุการณ์ที่สามารถละออกจากประโยคได้เช่นกัน เนื่องจากไม่ได้มีบทบาทสำคัญเชื่อมโยงกับการดูหนังของประธาน แต่เป็นข้อมูลพิเศษที่เพิ่มเติมเข้ามา

ความโดดเด่นยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางวัจนปฏิบัติในเรื่องความจำเป็นในการสื่อสาร (communicative necessity) (Faulhaber, 2011, 9) กล่าวคือ การปรากฏรูปของหน่วยร่วมเหตุการณ์เป็นผลมาจากวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร (communicative purpose) ของผู้ใช้ภาษา เช่น “เครื่องมือ” ในเหตุการณ์ประเภทการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยเครื่องมือ ซึ่งผู้ใช้ภาษาอาจคิดว่าเป็นหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่ไม่จำเป็นต้องปรากฏรูปในประโยค

แต่ตามความจำเป็นในแง่การสื่อสาร “เครื่องมือ” จำเป็นต้องปรากฏรูป เนื่องจากเป็นข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงซึ่งผู้ใช้ภาษาต้องการสื่อสารออกไป ทำให้ “เครื่องมือ” มีความโดดเด่นในปริบทและสถานการณ์การใช้ภาษา เช่น “Djarlk” ในประโยค “Djarlk ngurrah-ye-bimbu-n kanh rar” ‘We use *djarlk* (a type of grass stem) to do those paintings; we paint those paintings with *djarlk*.’ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความเฉพาะเจาะจงถึงเครื่องมือชนิดพิเศษที่ใช้ในการวาดรูป ในสถานการณ์การใช้ภาษาเช่นนี้ ผู้ใช้ภาษาต้องการสื่อสารให้รู้ว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวาดรูปไม่ใช่เครื่องมือใดๆ แต่เป็นเครื่องมือชนิดพิเศษนี้เท่านั้น ถ้าละ “เครื่องมือ” ออกไปจากประโยค ประโยคนี้จะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ทำให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผลได้ ดังนั้นหน่วยร่วมเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมที่มีความโดดเด่นทางปริธานที่เป็นผลมาจากปัจจัยทางวจนปฏิบัติ จึงจัดเป็นคุณสมบัติหนึ่งของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม

จากลักษณะของประเภทเหตุการณ์และบทบาททางความหมายของหน่วยร่วมเหตุการณ์ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีตทั้งหมด จึงอาจสรุปได้ว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมต้องมีหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีความโดดเด่นทางปริธาน ซึ่งนำไปสู่ความสมบูรณ์ทางความหมายของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม หากเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมขาดหน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งไป เหตุการณ์จะขาดความสมบูรณ์ไปโดยปริยาย โดยทั่วไป หน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีความสำคัญและความโดดเด่นมากที่สุดในเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมคือ หน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยที่สาม เนื่องจากเป็นหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่ถูกเพิ่มเข้ามาเป็นหน่วยที่สามจากเหตุการณ์ที่มีหน่วยร่วมเหตุการณ์ 2 หน่วยและทำให้เรียกเหตุการณ์ประเภทนี้ว่าเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม หากเหตุการณ์ประเภทนี้ขาดหน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยที่สามไป จะไม่สามารถเป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมได้ นอกจากนี้หน่วยร่วม

เหตุการณ์หน่วยที่สามเป็นหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีบทบาททางความหมายที่หลากหลายที่สุดโดยอาจมีบทบาททางความหมายเป็นผู้รับ เป้าหมาย ผู้รับประโยชน์ แหล่งที่มา และเครื่องมือ ความหลากหลายทางความหมายของหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่สามนี้เป็นปัจจัยกำหนดประเภททางความหมายของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม ประเภทของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมแต่ละประเภทประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยที่สามที่มีบทบาททางความหมายแตกต่างกัน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีตพบว่า **เหตุการณ์ประเภทการสร้างสรรคสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ผู้ใดผู้หนึ่ง และเหตุการณ์ประเภทการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยเครื่องมือ** มีความพิเศษที่แตกต่างจากเหตุการณ์ประเภทอื่น เนื่องจากหน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยที่สามที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้รับประโยชน์ และเครื่องมือเป็นหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีความโดดเด่นน้อยกว่าหน่วยร่วมเหตุการณ์แบบอื่นๆ เนื่องจากสามารถตัดหน่วยร่วมเหตุการณ์ประเภทนี้ออกไปโดยที่ประโยคยังมีความสมบูรณ์ทางความหมายอยู่ กล่าวได้ว่าในเหตุการณ์ทั้งสองประเภทนี้หน่วยร่วมเหตุการณ์ที่สามมีความโดดเด่นทางปริชานน้อยกว่าหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่สามประเภทอื่นๆ อย่างไรก็ตาม เหตุที่สามสามารถจัดให้เหตุการณ์ทั้งสองประเภทนี้เป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมได้ เนื่องจากผู้ใช้ภาษาสร้างมโนทัศน์ให้ผู้รับประโยชน์และเครื่องมือเป็นหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่มีความโดดเด่นทางปริชานซึ่งมักปรากฏในเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในภาษาต่างๆ โดยในหลายภาษาหน่วยร่วมเหตุการณ์ทั้งสองแบบนี้แสดงรูปภาษาด้วยการใช้หน่วยคำแสดงหรือการแสดงรูปภาษาในทางความหมายอยู่ที่หน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยอื่นๆ หรือที่คำกริยาเพื่อบ่งชี้ว่ามีผู้รับประโยชน์หรือมีการใช้เครื่องมือในการกระทำ เช่น ภาษามุนดาโร ซึ่งมีการแสดงหน่วยร่วมเหตุการณ์ที่เป็นเครื่องมือในทางความหมายอยู่ที่คำกริยา “cut”

ภาษามุนดารี (Mundari)

(15) Soma kaTa-re-q

laTab-ja-n-a

Soma leg-LOC=3SG.SUBJ

cut.with.scissors-

INCEP-INTR-IND

‘Soma cut his leg with scissors.’

(Evans and Osada 2005, 374

อ้างถึงใน Margetts and Austin 2007, 33)

ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีตทั้งหมดข้างต้นช่วยให้คำจำกัดความของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในงานวิจัยต่างๆ ชัดเจนยิ่งขึ้น การพิจารณาตัวอย่างจากงานวิจัยในอดีตข้างต้นจึงทำให้ได้คำจำกัดความของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในอีกมุมมองหนึ่งว่าเป็น เหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์จำนวน 3 หน่วยที่มีความโดดเด่นทางปริชาณใน 2 ด้าน คือ (1) ในด้านของอรรถศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความจำเป็นในแง่ของความหมายประจำคำกริยา กล่าวคือ การแสดงความสมบูรณ์ทางความหมายของเหตุการณ์ไม่สามารถขาดหน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งได้เนื่องจากจะมีผลให้เหตุการณ์ไม่มีความสมบูรณ์ทางความหมาย และ (2) ในด้านของปัจจัยทางวัจนปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความจำเป็นในแง่ของการสื่อสารที่หากขาดหน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งไป จะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของผู้ใช้ภาษา ความโดดเด่นทางปริชาณนี้จะสะท้อนออกมาในลักษณะของการปรากฏรูปเป็นอาร์กิวเมนต์ (argument realization) ของหน่วยร่วมเหตุการณ์คือ หน่วยร่วมเหตุการณ์ทั้งสามหน่วยปรากฏเป็นอาร์กิวเมนต์แกน (core argument) ทั้งหมด เช่น

ตัวอย่างภาษาอังกฤษ

(16) **John gave Mary a present.**

(Margetts and Austin, 2007, 10)

ตัวอย่างภาษาลาว

(17) **laaw2 thaa2 hùan2 lang3 nii4 duaj4 sii3 lùam5**
3SG apply house CLF DEM.GEN with paint shiny
'S/he applied this house with shiny paint.'

(Enfield, 2007, 5)

ตัวอย่างข้างต้นแสดงเหตุการณ์ที่จัดว่าเป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยรวม ในภาษาอังกฤษและภาษาลาว เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วย หน่วยรวมเหตุการณ์ที่มีความโดดเด่นทางปริธานจำนวน 3 หน่วย ซึ่งหาก ขาดหน่วยรวมเหตุการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งไป เหตุการณ์จะขาดความ สมบูรณ์ทางความหมายและไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ความสมบูรณ์ทางความหมายของเหตุการณ์และการบรรลุวัตถุประสงค์ ของการสื่อสารขึ้นอยู่กับหน่วยรวมเหตุการณ์ทั้ง 3 หน่วยเหล่านี้ โดยแสดง ให้เห็นผ่านการปรากฏรูปหน่วยรวมเหตุการณ์ในฐานะเป็นอาร์กิวเมนต์แกน ทั้งสามอาร์กิวเมนต์อย่างในภาษาอังกฤษคือ “John” “Mary” และ “a present” และในภาษาลาวคือ “laaw2” “hùan2 lang3 nii4” และ “sii3 lùam5” ตามลำดับ

บทสรุป

เหตุการณ์ 3 หน่วยรวมเป็นประเด็นที่ยังไม่มีการศึกษากันอย่าง กว้างขวาง และมโนทัศน์ ซึ่งรวมถึงคำจำกัดความของเหตุการณ์ 3 หน่วยรวม ก็ยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะทำความเข้าใจว่า เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์อะไร

241
ปีที่ 20
ฉบับที่ 3
ก.ค.
-
ก.ย.
2557

และมีคุณสมบัติอย่างไร ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรจะต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ เหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมในงานวิจัยในอดีตเพื่อสร้างคำจำกัดความที่ชัดเจนที่ทำให้เข้าใจแก่นแท้ของเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมได้มากกว่านี้ การศึกษาของผู้วิจัยได้ข้อสรุป 3 ประการ ได้แก่ ประการที่ 1 ประเภทของเหตุการณ์ 3 เป็นเหตุการณ์ 3 หน่วยร่วม 9 ประเภทได้แก่ (1) เหตุการณ์การถ่ายโอน การครอบครอง/กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้ผู้ใดผู้หนึ่ง (2) เหตุการณ์ การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเคลื่อนที่ไปยังเป้าหมาย (3) เหตุการณ์การสื่อสาร ไปยังผู้ใดผู้หนึ่ง (4) เหตุการณ์การสร้างสรรคสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ผู้ใดผู้หนึ่ง (5) เหตุการณ์การขอยกการครอบครอง/ กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากผู้ใด ผู้หนึ่ง (6) เหตุการณ์การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยเครื่องมือ (7) เหตุการณ์ การได้รับการครอบครอง/กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากผู้ใดผู้หนึ่ง (8) เหตุการณ์การทำให้ผู้ใดผู้หนึ่งสูญเสียการครอบครอง/กรรมสิทธิ์ของ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง และ (9) เหตุการณ์การไม่ยอมให้มีการถ่ายโอนการครอบครอง/ กรรมสิทธิ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้ผู้ใดผู้หนึ่ง ประการที่ 2 บทบาททาง ความหมายของหน่วยร่วมเหตุการณ์มี 8 บทบาทได้แก่ ผู้กระทำ ผู้ถูกกระทำ ผู้ร่วมแกนกลาง ผู้รับ ผู้รับประโยชน์ เป้าหมาย แหล่งที่มา และเครื่องมือ และประการที่ 3 การปรากฏรูปของหน่วยร่วมเหตุการณ์เหล่านี้ต้องเป็น อาร์กิวเมนต์แกนของประโยค

คุณสมบัติทางอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยได้ค้นพบเหล่านี้ ทำให้สามารถสังเคราะห์คำจำกัดความที่เฉพาะเจาะจงกว่าเดิมได้คือ เหตุการณ์ 3 หน่วยร่วมเป็นเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยหน่วยร่วมเหตุการณ์ จำนวน 3 หน่วยที่มีความโดดเด่นทางปริธานในแง่ของอรรถศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความหมายประจำคำกริยา ซึ่งเป็นการแสดงความ สมบูรณ์ทางความหมายของเหตุการณ์ที่ไม่สามารถขาดหน่วยร่วมเหตุการณ์ หน่วยใดหน่วยหนึ่งได้ เนื่องจากจะมีผลให้เหตุการณ์ไม่มีความสมบูรณ์ ทางความหมาย และในแง่ของปัจจัยทางวจนปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

ความจำเป็นในด้านการสื่อสารที่หากขาดหน่วยร่วมเหตุการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งไป จะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของผู้ใช้ภาษา ความโดดเด่นทางปริชาตินี้จะสะท้อนออกมาในลักษณะของการปรากฏรูปเป็นอาร์กิวเมนต์ของหน่วยร่วมเหตุการณ์คือ หน่วยร่วมเหตุการณ์ทั้งสามหน่วยปรากฏเป็นอาร์กิวเมนต์แกนทั้งหมด

เอกสารอ้างอิง

- Delancey, Scott. (2001). **Lectures in Functional Syntax**. LSA Summer Institute, University of California, Santa Barbara.
- Dixon, R.M.W and Aikhenvald, Alexandra Y. (2000). Introduction. In Dixon, R.M.W and Aikhenvald, Alexandra Y (eds.), **Changing Valency: Case Study in Transitivity**, pp. 1-29. Cambridge: Cambridge University Press.
- Enfield, Nick. (2007). Encoding Three-Participants Events in the Lao Clause. **Journal of Linguistics**, 45(3), 509-538.
- Evans, Nicholas and Osada, Toshiki. (2005). Mundari: The Myth of a Language Without Word Classes. **Linguistics Typology**, 9(3), 351-390.
- Faulhaber, Susan. (2011). **Verb Valency Pattern: A Challenge for Semantics-Based Accounts**. Berlin & New York: Mouton de Gruyter.
- Lüpke, Friederike. (2005). **A Grammar of Jalonke Argument Structure**. MPI Series in Psycholinguistics. Nijmegen: Max Planck Institute for Psycholinguistics.
- Margetts, Anna. (2002). The Linguistic Encoding of Three-Participant Events in Saliba. **Studies in Language**. 26(3), 613-636.

Margetts, Anna. (2007). Three-Participant Events in Oceanic. **Oceanic Linguistics**, 46(1), 71-127.

Margetts, Anna and Austin, Peter K. (2007). Three-Participant Events in the Languages of the World: Towards a Crosslinguistic Typology. **Journal of Linguistics**, 45(3), 393-451.

Seiter, William. (1980). **Studies in Niuean syntax**. New York: Garland.

Van Valin, Robert D. (2001). **An Introduction to Syntax**. Cambridge: Cambridge University Press.